

AIREDALE TERRIER

rewizja tłumaczenia polskiego sierpień 2022 Mirosław Redlicki

Pochodzenie: Wielka Brytania

Data publikacji obowiązującego wzorca: 27.072021

UŻYTKOWOŚĆ: terier

Klasyfikacja FCI: Grupa 3 Teriery

Sekcja 1 Teriery duże i średnie

Próby pracy do decyzji poszczególnych krajów.

KRÓTKI RYS HISTORYCZNY:

Airedale terier jest rasą brytyjską, pochodzącą z hrabstwa Yorkshire. Uważa się, że jego nazwa pochodzi od wystawy odbywającej się w Airedale, na której licznie wystawiano tak zwane „waterside” teriery, pochodzące z miejscowości w dolinach rzek Wharfe, Calder i Aire. Jest to największy z terierów, uosabiający wszystkie typowe cechy tej grupy psów. Często nazywany jest królem terierów.

Airedale terier odznacza się znakomitym węchem; w Afryce, Indiach i Kanadzie wykorzystywany był jako pies tropiący. Podczas wojny wykorzystywany był przez Czerwony Krzyż, a także jako pies policyjny i służbowy, zarówno w Wielkiej Brytanii, jak i w Rosji.

WRAŻENIE OGÓLNE:

Największy z terierów, muskularny, aktywny, dość krępy, nie sprawia wrażenia wysokonożnego, ani nadmiernie wydłużonego.

ZACHOWANIE/TEMPERAMENT:

Pies o bystrym wyrazie, szybki w ruchach, reagujący na każdy bodziec, stale w napięciu. Wskazuje na to wyraz oczu, sposób noszenia uszu i postawiony ogon. Łatwy w kontaktach, ufny i przyjacielski, odważny i inteligentny. Czujny i nieustraszony, ale nie agresywny.

GŁOWA:

O dobrych proporcjach, bez widocznej różnicy w długości mózgowczaszki i trzewioczaszki. Nie ma na niej zmarszczek.

MÓZGOCZASZKA:

Czaszka: długa i płaska, niezbyt szeroka między uszami, zwęża się łagodnie ku oczom.

Stop: ledwie widoczny.

Trzewioczaszka:

Nos: czarny.

Kufa: dobrze wypełniona przed oczami, nie jest zwężona pod oczami, a tylko delikatnie wyrzeźbiona, dzięki czemu nie jest klinowata, ani jednakowo szeroka na całej długości. Wargi: przylegające.

Uzębienie: szczeka i zuchwa są głębokie, mocne i dobrze umięśnione, gdyż siła chwytu jest bardzo pożądana. Nie mogą mieć jednak kształtu tak zaokrąglonego, by policzki psa wydawały się krągłe. Zęby są mocne. Zgryz nożycowy, to znaczy, że górne siekacze w ścisłym kontakcie przykrywają dolne i są ustawione pionowo. Zgryz cęgowy jest akceptowany. Przodozgryz i tyłozgryz są niepożądane.

Policzki: płaskie, nie uwydatnione. Krągłe policzki są wadą

Oczy: ciemne, stosunkowo małe, nie wyłupiaste, o charakterystycznym u teriera wyrazie, spojrzenie pojętne i bystre. Oczy jasne lub wypukłe są wysoce niepożądane.

Uszy: w kształcie litery „V” noszone u boków głowy, małe, ale pasujące do rozmiarów psa. Linia ich załamania przebiega nieco ponad wierzchem czaszki. Zwisające, ciężkie uszy, lub uszy zbyt wysoko osadzone są niepożądane.

SZYJA:

Sucha, dobrze umięśniona, średnio długa i średnio gruba, poszerza się stopniowo ku łopatom, bez luźnego podgardla.

TUŁÓW:

Grzbiet: krótki, mocny, prosty, dobrze związany.

Łędźwie: umięśnione. Pies o krótkich łędźwiach i dobrym ozebrowaniu ma krótką słabiznę. Jeśli pies nie jest dobrze związany, widać to w słabiznie.

Klatka piersiowa: głęboka (mniej więcej do poziomu łokci), nie jest szeroka. Żebra dobrze wysklepione.

OGON: Kiedyś kopiowany.

Ogon kopiowany: wysoko osadzony i radośnie noszony. Powinien być mocny i gruby.

Ogon niekopiowany: wysoko osadzony i radośnie noszony. Powinien być mocny i gruby.

KOŃCZYNY:

KOŃCZYNY PRZEDNIE:

Łopatki: długie, skośnie ułożone, płaskie.

Łokcie: przylegające do tułowia, w chodzie swobodnie poruszające się po jego bokach.

Przedramię: idealnie proste, o mocnym kośćcu.

Łapy: małe, okrągłe i zwarte, o grubych opuszkach i palcach umiarkowanie wysklepionych, nie zwracają się na zewnątrz ani do wewnątrz.

KOŃCZYNY TYLNE:

Udo: długie i mocne.

Kolano: Stawy kolanowe dobrze kątowne, nie są skierowane ani do wewnątrz, ani na zewnątrz.

Podudzie: umięśnione.

Śródstopie: stawy skokowe nisko umiejscowione. Oglądane od tyłu równoległe.

Stopy: małe, okrągłe i zwarte, o grubych opuszkach i palcach umiarkowanie wysklepionych, nie zwracają się na zewnątrz ani do wewnątrz.

RUCH:

Kończyny kierują się prosto ku przodowi. Przednie pracują swobodnie, równoległe do boków ciała.

Oglądane od frontu wydają się przedłużeniem jego linii bocznych. Rozstawienie w łapach jest takie samo jak w łokciach. Kończyny tylne zapewniają mocny napęd.

SZATA:

Sierść: twarda, gęsta i szorstka, nie tak długa, by wydawała się zmierzwiona.

Włos przylegający, prosty i zwarty porasta tułów i kończyny. Sierść okrywowa, wierzchnia jest twarda, drucziana, sztywna, podszerstek miękki i krótszy. Najtwardsza sierść jest tylko lekko falista. Kędzierzawy lub miękki włos jest wysoce niepożądany.

Maść: górne partie szyi, grzbiet i wierzch ogona są czarne lub szaro-czarne. Pozostała powierzchnia ciała podpalana. Uszy są często ciemniejsze, a czarne naloty (osmolenia) mogą występować wokół szyi i na skroniach. Dopuszczalne trochę białych włosów na piersi.

WIELKOŚĆ i WAGA:

Wysokość w kłębie: psy: około 58 -61 cm, suki: około 56 - 59 cm.

WADY:

Wszelkie odstępstwa od podanego wzorca powinny być uznane za wady i oceniane w zależności od stopnia nasilenia i wpływu na zdrowie i dobrostan życia psa.

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

- Agresja lub wyraźna lękliwość
- Wyraźne wady budowy lub zaburzenia zachowania.

NB.

- Każdy pies, wykazujący wyraźne deformacje budowy i zaburzenia zachowania powinien być zdyskwalifikowany.
- Samce muszą mieć dwa normalnie rozwinięte jądra, w pełni wyczuwalne w mosznie. .